

[Arne Bjerregaard.]

skal tage stilling til i dag, er, om man skal straffe nogen, som er uønskede, med døden.

Med hensyn til frihed vil jeg sige: ja, hvad er frihed? Jeg kunne næsten have lyst til at citere professor Hal Koch, der bl. a. siger:

„Frihed som dyrisk frihed er noget vrøvl, men åndens frihed, den rækker ud, også over det rent legemlige“.

Det er det sidste, som stort set er blevet diskuteret her i dag, i stedet for den etik og den, skal vi sige opløftende medmenneskelighed, som skulle være i det. Frihed, det er at leve med medmennesker, frihed, det er at forstå medmennesker, og frihed, det er med medmennesket at løfte sig op på et højere plan end det dyriske for måske, hvis jeg må sige det poetisk, i salighedens sum at stå med medmennesket i hånden mod noget, der rækker ud over denne dyriske tilværelse, som vi undertiden vil gøre den til.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Hr. Poul Boeg sagde, at der fandtes andre og bedre præventionsmetoder end fri abort. Ja, det kan vi ikke blive uenige om, det er og bliver en nødløsning, og jeg tror ikke, at nogen kvinder, der er i stand til at tage vare på sig selv, betragter fri abort som andet end en nødløsning.

Så vil jeg gerne sige til hr. Poul Boeg, at ens arbejde nu ikke bliver mindre skrivebordsagtigt af, at man har et enkelt eksempel at henvise til. Det er nu kun, hvis man går en lille smule grundigere til værks og overvejer argumenterne for og imod fri abort på en bredere måde, at man kommer ud over skrivebordsarbejdet.

Til hr. Chr. Christensen vil jeg blot stille ét spørgsmål: står kristeligt folkeparti ved deres forlig, eller gør de det ikke? Jeg synes, der her er skabt megen usikkerhed om det.

Poul Dam (SF):

Det er ganske klart, at der er ingen, der fornægter de syv ærede medlemmers ret til at have en holdning. Vi er derimod nogle, der på det bestemteste fornægter deres ret til at hævde, at denne holdning skulle have noget som helst at gøre med kristendom.

Inge Fischer Møller (S):

Det bliver endnu mere beklageligt, efter-

hånden som debatten skrider frem. Det er underligt, at kristeligt folkeparti tør fremsætte et lovforslag uden også grundigt at kende baggrunden for den nugældende lovs fremsættelse.

Man husker sikkert godt, at før vi fik den nugældende lov, var det sådan, at en kvinde kunne få foretaget svangerskabsafbrydelse inden for en periode af 16 uger. Med den nugældende lov er det nedsat til 12 uger, og når vi kan gå så kraftigt ind for at støtte bevarelsen af denne grænse, så hænger det sammen med, at det lægeligt jo er understøttet, at man indtil den 12. uge ikke kan betragte en graviditet som et egentligt menneske, fordi det ikke er så udviklet endnu, og det er ud fra det, vi fastholder.

(Kort bemærkning).

Poul Boeg (CD):

Det var blot fru Lone Dybkjærs sidste indlæg, der kalder mig op igen. Det var til dels rettet til mig, og derfor vil jeg gerne supplere med at give en oplysning, som jeg gav her i tinget allerede den 26. april, og fru Lone Dybkjær kan, hvis hun er interesseret, læse om den i sp. 5716. Den går ud på, at jeg har haft lejlighed til at drøfte dette anliggende med forskellige medarbejdere ved mødrehjælpen, herunder, kan jeg godt sige, med en særdeles højtstående embedsmand ved mødrehjælpen, men jeg har, mener jeg selv, det gode princip, at jeg ikke citerer folk ved navn, medmindre jeg får deres tilladelse, og den har jeg ikke indhentet. Jeg kunne sikkert få den, hvis det interesserer fru Lone Dybkjær. Det, som jeg erfarede i mødrehjælpen, er ganske enkelt, at det er et hyppigt forekommende fænomen, at kvinder, der får fri abort, senere fortryder det.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Inge Krogh) (KrF):

Et ganske kort svar til fru Hanne Reintoft. Det, at en overlæge siger til mig, at nogen har fået foretaget abort på grund af en rejse til Mallorca, kan ikke betragtes som brud på tavshedspligten. Jeg har ingen anelse om, hvilken kvinde det er, og al forskning må jo være baseret på, at man i hvert fald kan indhente oplysninger, men det er rigtigt, at kvinderne ikke ønsker at